

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 199
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή έτησίης συνδρομής προπληρωτίας δια μόν τὸ Ἐσωτερικόν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικόν 20.

Ἡ Διεύθυναις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ἔπου ἦν τέως ὁ Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1882.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Ἡ ἐπικίνδυνος κατάστασις τῆς υγείας τοῦ γηρικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτευσεως παρήγαγε μεγάλην εἰς τὸν τόπον συγκίνησιν καὶ δικαίως.

Πάλαι πολιτικός, κυβερνήσας πλέον παντὸς ἄλλου τὸ κράτος, δημιουργήσας καὶ διοικῶν ἀπὸ τόσο καιροῦ πολυέμβιον κόμμα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κοινοβουλίου, ἔχαιρε μεγάλην ἐπιρροήν. Διότι, ἂν ὁ πολιτικός του βίος πρέσχε πολλὰς λαβὴν εἰς τοὺς ἀντιπάλους του, ὅπως τὸν κατηγορήσωσιν, ὁ ἰδιωτικός του ὑπῆρξε βίος εὐεργετικός πρὸς πολλούς, διότι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὁ Κουμουνδούρος ἰγάπησε τοὺς περὶ ἑαυτὸν πολὺ.

Δὲν εἶνε τῆς παρούσης στιγμῆς νὰ ἐξελέγκωμεν τὰς κρίσεις μας, νὰ δικάζωμεν τὸν ἄνδρα, ἐνῶ πάσχει ἔτι καὶ ἐν δυνάμει ὑπάρχει ἔτι ἐλπίς, ἔτι τὸ μελίχρον μειδιάμα τῆς ζωῆς δύναται νὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν φλογισμένων ἐκ τοῦ πυρετοῦ χειλέων του. Ἀκαίρους νομίζομεν τοὺς ὄζοντας νεοκράτῳ ἐπαίνους, οὓς ἀπέδωκαν αὐτῷ τιμὰς, καὶ μάλιστα ἀντίπαλοί του, κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὅπως θὰ ἐνομιζομεν ἄκαρον τῶν ἔργων του τὴν ἐπὶ κρίσιν. Ἐπεξηγοῦμεν μόνον τὸ φαινόμενον τοῦ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐπέδειξε πᾶσα ἡ χώρα, ἅμα τῇ ἐιδίσει τοῦ κινδύνου, ὃν διατρέχει.

Οὐδεὶς τῶν συγχρόνων αὐτοῦ πολιτικῶν τῆς χώρας ταύτης ὑπῆρξε περισσότερον Ἑλληγὴν τοῦ Κουμουνδούρου. Ὁ νῦν ὀμιλῶν Πρωθυπουργὸς εἶδε τὴν Ἑλλάδα μέσον τῶν στίχων τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων· ἐκεῖνος ἀπεναντίας ἐκ τοῦ λαοῦ προκύψας, ἐξυμῶθη ἐν αὐτῷ καὶ ἤντησεν ὅτι κακὸν καὶ ὅτι

καλὸν ἐν τῷ λαῷ τούτῳ ὑπῆρχε καὶ τὸ ἔφερον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Κρίσιν καὶ ἀγγίνοιαν εἶχεν ὅσῃ οὐδεὶς ἄλλος, ἀλλ' αἱ ἐπάρατοι κοιμητικά! ὑπαγορεύσεις ἤμβλυαν ἐνίοτε ἢ ἐξεβίασαν τὰς ἀγαθὰς αὐτοῦ ιδιότητας. Ἡ φύσει καλοκάγαθος καρδιά του δὲν ἔδειξε πάντοτε δύναμιν ἀρκοῦσαν, ὅπως ἀντιστῆ κατὰ τοῦ ρεύματος τῆς διαφθορᾶς καὶ ἐνέδωκε πολλὰκις ἐκουσίως καὶ παρεφέρθη. Οὐχ' ἦττον ἐσάκης ἐξήρητο ἀπ' αὐτοῦ νὰ προσενέγκῃ ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν πατρίδα του, πολλὰκις καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἰδίας ὑπολήψεως καὶ τῆς ἰδίας δημοτικότητος, τὸ ἔπραξεν ἀδιστακτικῶς.

Ἡ νόσος κατέλαθεν αὐτὸν ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμὴν βλέποιν ἐπιρρωσθείσας τὰς ἰδίας δυνάμεις ἠτομάζετο νὰ ἐπιτεθῇ νικηφόρος κατὰ τοῦ διέποντος δημοκοπικοῦ συστήματος. Ἀφικόμεθα βλέπετε εἰς σημεῖον τοιοῦτον πολιτικῆς παραλυσίας, ὥστε ὡς ἐκδουλεύσεις νὰ θεωρῆται οὐχὶ τὸ ἀνδρῶειν τῆς εὐνομίας τὸ κράτος, ἀλλὰ τὸ καταρρίπτειν τῆς διαφθορᾶς τὸ δημιουργήμα. Καὶ αὕτη εἶνε μία ἔτι αἰτία, δικολογοῦσα τοῦ κοινοῦ τὸ ζῶηρον ἐνδιαφέρον, διότι ἔντως ἢ ἔλλειψις τόσοσ σημαντικῆς ἀτομικότητος ἐκ τοῦ Κοινοβουλίου κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας θὰ ἐπενέγκῃ βεβαίως μακρὸν κλονισμὸν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἰσορροπίαν.

Ὁ Ἀσμοδατος εὐχεταί, ὅπως ἀποσοθῆθῃ πᾶς κίνδυνος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ διαπρεποῦς πολιτικοῦ ἀνδρός, διότι φρονεῖ ἀκραδάντως, ὅτι δύναται διὰ τοῦ πνεύματός του, τῆς πείρας του, καὶ τῆς ἀγαθῆς του θελήσεως νὰ χρησιμοποίησῃ τὰς ὑπολειπομένας ἡμέρας του ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους.

ANEMOMAZOMATA

Είκοσιδύο αιώνας μετά τον Δημοσθένην, ἐπρόκειτο ν' ἀνέλθῃ ἡ Πνύξ νά δεχθῇ ἐπ' αὐτῆς τὸν κ. Δαμαλάν ν' ἀγορεύσῃ. Ὅ,τι δὲν ἔκαμιν ἡ Ἀστυνομία, τὸ ἔκαμιν ὁ οὐρανός. Ἐματώσα με τὴν ἀδιάκοπον βροχὴν τοῦ τὴν ρητορικὴν φήμη τοῦ θεολόγου καὶ ἐπροφύλαξε τὴν Πνύκα ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς του.

Καὶ ἔμω; ἡ Πνύξ εἶνε ἴσως τὸ ἀρμυδιώτερον μέρος διὰ τοιοῦτους ρήτορας, διότι τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν εἶνε καλοὶ διὰ Πνυξ... μόν.

Ἐγένινεν ἔμω; ἡ συνέλευσις εἰς τὸ δημαρχεῖον, ἡ ὕπωσ τὴν ἀπεκάλεσαν ἡ ἐκ κλησία. Ἐροῦργησαν ὁ κ. Δαμαλάς, καὶ πάντες οἱ ἔνεκα ἐγκατακλιθῶν λόγων ἔχοντες ἀποκακτημένα δικαίωματα ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἡ πρώτη ἀπόπειρα ἀπέτυγεν, ἡ δευτέρα αὐτῆ ἐπιτυχούσα δύνανται ν' ἀποκληθῇ ἀναδαμακλισμός.

Σχετικὸν μετὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ κ. Κουμουνοῦρου.

Ὁ κ. Τρικοῦπης πιάσκει περισσώτερον τοῦ κ. Κουμουνοῦρου, διότι οὗτος εἶχε μόνον 92 σφύξεις, ἐνῶ ἐκεῖνος πρὸ τῶν ἡμερῶν εἶχε τὰς σφίξεις 118 βουλευτῶν!!

Ἀναφορὰ τῶν ἀνδριάντων τοῦ Ρίγγα Φερραίου, Πατριάρχου Γρηγορίου καὶ Κοραῆ πρὸς τὸ Πρυτανεῖον, παρακαλεῖ τὸν περιουστάτον κ. Πρύτανιν, ἀν ἀληθῶς πρόκειται νά στήσῃ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Γλάδστωνος εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου, μεταξὺ αὐτῶν, νά στήσῃ καὶ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Σκουλοῦδη ἢ ἄλλου πολυγλώττου διερμηνέως, ὃ ἀ νά δύνανται μέσον αὐτοῦ νά συνεννοῶνται μετὰ τοῦ Γλάδστωνος, ἀγνωστὸς τὴν ἑλληνικὴν ὡς ἄλλοδαπός.

Ἡ «Στοά» ἀναφέρει ὡς ἀπόδειξιν τῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἐν Σπάρτῃ φαρμακοποιός τις εἰσήγαγε μικρὰν μηχανὴν πρὸς κατασκευὴν πάγου. Τὸ δείγμα εἶναι πράγματι σοβαρὸν, ἀφοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξάγεται ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀνεγνώρισαν, ὅτι εἰς τὴν παρούσαν κατάστασίν των ὁ πάγος εἶνε πράγμα ἀνευκαίωτον διὰ τὸ κρῆνον των.

Ὡς πληροφοροῦμεθα μετὰ τῶν συγχαρητηρίων, τὰ ἑποῖα ἔλαβεν ὁ κ. Σκουλοῦδης ἐπὶ τῇ διαδόσει τοῦ διορισμοῦ του ὡς πρεσβυτοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ εἶναι καὶ ἐκεῖνα τοῦ συμβουλίου τῆς ἐν Παρισίοις γαλλικῆς μεταλλευτικῆς ἐταιρίας τῶν μεταλλουργεῶν τοῦ Λαυρίου.

Σπανίως ὄρατος νέος ὑπέστη ἐν τῇ βίῳ αὐτοῦ τόσας ρομαντικὰς μεταβολάς, ὅσας ὁ κ. Δαμαλάς, ὁ κατορθώσας νά μεταποιήσῃ εἰς Ἑλληνίδα τὴν διάσημον ἰθιοποιὸν Σάρραν Βερνάρδ. Ὁ γάμος οὗτος ἐτίμησε τὴν Ἑλλάδα, ὅσον τουλάχιστον καὶ ἡ πρὸ τῆς Χίου πυρπόλησις τοῦ Τουρκικοῦ στόλου ἐπὶ Κανάρη, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ γενομένου λόγου ἐπιτιμῶν συναδέλφων. Ἀλλ' ἐνῶ οἱ πάντες ἐπιστεῖνομεν, ὅτι ἡ χαριέστατος νεανίας διέτριβεν ἐτι ἐν τῇ πρωτεύουσά τῆς Γαλλίας, δρέπων δάφνας καλλιτεχνικὰς, αἴφνης μανθάνομεν, ὅτι εὕρισκεται ἐν μέσῃς Ἀθῆναις καὶ πρόκειται νά ἐκφωνήσῃ ἐθνικὸν λόγον ἀπὸ τῆς Πνυκῆς ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ Γλάδστωνος. Καὶ τῷ ὄντι οὐδὲν κολακτικώτερον διὰ τὸν μέγαν φιλέλληνα ἢ νά ἐκφωνήσῃ τὸν λόγον τοῦ ὁ νεαρός ἰθιοποιός μόνον κακῶς ἐξελέγη ἡ Πνύξ; ἦτις ἔκρουσε τὸν οὐρανοδόξον λόγον τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ Περικλέους καὶ ἴσως ἔχει τινὰς εἰσαίτι ἀναμνήσεις. Διὰ τοὺς ἰθιοποιούς θά ἦτο προτιμώτερον νά ἐρισθῆ ὡς σῆμα ἢ ἡμέλη τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου; ἀλλὰ δὲν παύει ἀπολύτως ἡ ἰδέα εἶνε λημπρὰ, ἐξοχὸς εἶναι ἀδύνατον νά μὴ συνετέλεσενεῖς γέννησιν αὐτῆς καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Πρέπεινὰ κολακθεθῆ ὁ πτωχὸς ὁ Γλάδστωνος εἶναι ἡδηγεσθῆς καὶ πολὺς, σχεδὸν παλίμπκις, ὅπως οἱ συγκλητικὸι τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, καὶ ἀδύνατον νά μὴ συγκληθῆ ὅπως ὁ ἴσως ἐκ τοῦ δαμαλαίου λόγου πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος πάντοτε.

Ὅταν ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων καὶ τῆς Σπάρτης καὶ τὰ Ἀδδῆρα κατεῖχον τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, οἱ τότε Ἕλληνες δὲν ἐφέροντο ἄλλως πρὸς τοὺς μεγάλους πολίτας τῆς Ρώμης; διωργάνων καὶ ἐκεῖνοι συναθροίσαι, ἐξεφώνουν λόγους, ἀνίγειρον ἀνδριάντας καὶ ἐώρταζον ἢ πλεον τὴν ἐπέτειον τῆς ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς μάχῃ καὶ τὴν ἐπέτειον τῆς Σαλαμῖνος, ἀλλὰ τὰ γενέθλια τοῦ Κίτωνος ἢ τοῦ Βρούτου ἢ τοῦ Πομπηίου ἢ τοῦ Καλλιγούλα ἢ καὶ τὰς ἐπετηρίδας τοῦ πολιτικοῦ ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτῶν βίου. Ἡ ἡγεμονία τῶν Ἀδδῆρων ὡς τελευταία φαίνεται, ἐκ κατίσχυσε καὶ ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἐπὶ τῆς κολακείας καὶ διὰ τῶν θυμιαμάτων καὶ διὰ τῶν ἀνδριάντων θά μεγαλυθῶμεν ἐν Ἀνατολῇ ὡς ἔθνος καὶ ὡς φιλή. Ἀλλὰ τότε εἴμεθα ἀσυνεπεῖς δημιουργοῦντες στόλους καὶ στρατοὺς καὶ δαπανῶντες ὑπέρογκα ποσὰ ἀρκεῖ νά ἀγορεύσωμεν δέκα Δαμαλάδες, νά τοποθετήσωμεν τὸν μὲν ἐπὶ τῆς Πνυκῆς, τὸν δὲ εἰς τὸν Ἀκροκόρινθον, τὸν δὲ εἰς τὸν Ταύγετον ἄλλον ἐπὶ τοῦ Παργουοῦ, ἄλλον ἐπὶ τοῦ Πίνδου, ἄλλον ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τὸν τελευταῖον τὸν καλλίτερον τὸν καθηγητὴ τῆς Θεολογίας νά στελιώμεν εἰς τὸ Παλαμῆδι διὰ νά ἐκφωνήσωσιν ἀπὸ τῶν ὑψηκρῶν λόγους ὑπὲρ πάντων τῶν φιλέλληνων καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων αὐτῶν, ὅπως ἐλκώσωμεν οὕτω τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου καὶ ἀπελευθερώσωμεν τοὺς δούλους ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν αὐτοτέλειαν. Οὕτω θά καταστῇ καὶ τὸ ἔθνος Πνυκιστῆριον μικρογραφία τῶν ἀρχαίων Ἀδδῆρων.

ΤΡΙΚΟΤΗΣ

ΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΙ

Τὸ ἔθνος μας εἶνε ὁ Περικλέτης ἢ ὁ Πουλσινέλλας τῶν ἐθνῶν ἀντικατοπερῖζει ἄλλην τὴν κίνησιν τοῦ ἄλλου κόσμου καὶ τὴν παρῶδει. "Ὅ,τι θὰ γείνη ἄλλοῦ, θὰ γείνη κ' ἐδῶ χωρὶς ἄλλο, ἀλλὰ θὰ γείνη συμπτυσσόμενον καὶ σμικρυνόμενον εἰς διαστῆσεις ἀπιστευτοῦς, εἰς 64^{ον}, εἰς 128^{ον} εἰς δὲν εἰξεύρω τι, ὥστε χάνει τὴν ἀρχικὴν του ιδιότητα, χάνει τὴν ἀξίαν του καὶ γίνεται ἀλλόκοτον, τερατώδες καὶ ἀγνώριστον. Γίνονται π. χ. ἐφευρέσεις ἐν Εὐρώπῃ, ἀνακαλύπτει τι ἔξοχον ὁ μέγας "Ἐδισων ἐν Ἀμερικῇ; Ἴδου καὶ ἡμεῖς ἀμέσως ἔχομεν τὸν Γρυπάρην μὲ τὸ ὑποδρύχιον πλοῖον καὶ ὀκτὼ ἄλλους μαθητὰς γυμνασίων ἐφευρόντας τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου καὶ τὸ ἀεικίνητον. Ἀναδύκνουνται μεγάλοι ἄνδρες ἐν Εὐρώπῃ, ὁ Γλάδστον καὶ ὁ Καστελάρ' ἀμέσως ἔχομεν ἐδῶ τὸν κ. Κασσιμάτην καὶ τὸν κ. Δουζῖναν. Ἀλλαχοῦ προνοοῦν καὶ κτιζοῦν μεγάλα καὶ σπουδαῖα φιλανθρωπικὰ κταστήματα· νὰ καὶ ἡμεῖς τὸν Κάνθαρον καὶ τὸ Γουδί. Μὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν εἰξεύρω, ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ φυτρώσῃ ἐδῶ καὶ εἰς μέγας Ναπολέων, ἀλλ' ἂν ἐγεννᾶτο, θὰ τὸν ἐκάμνομεν... τελωνοφύλακα!

Αἱ ἀπεργίαι!.. νὰ καὶ ἄλλο θέμα. Ἡ μακρὰ λιτανεία τῶν ἀπεργιῶν, ἥτις ἤρχισε πρὸ τινῶν μηνῶν δὲν ἔπαυσε ἀκόμη καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας ἔχομεν τὴν ἐδδόμεν ἢ ἐγδόμεν ἀπεργίαν τῶν ὑποδηματοποιῶν.

Αἱ ἀπεργίαι ἄλλοῦ εἶνε ἀποτέλεσμα πάντοτε πολλῶν συντρεχόντων κοινωνικῶν αἰτίων· ἐδῶ εἶνε αἴτιον πάντοτε καὶ μάλιστα πολλάκις δὲν εἶνε οὔτε αἴτιον, οὔδὲ ἀποτέλεσμα. Εἶνε διότι εἶνε· διότι τόσο τερατώδης, τόσο ἀκατάληπτος, τόσο ζαλόεσσα εἶνε ἢ διοίκησις τῆς κοινωνικῆς συναλλαγῆς μας, ὥστε ἕκαστος νομίζει, ὅτι δύναται νὰ πράξῃ ἀκωλύτως ὅ,τι θέλει. Ἐκεῖ θὰ σφίγγῃ πραγματικὴ ἀνάγκη ἐργατικὴν τινὰ τάξιν διὰ νὰ τὴν κάμῃ νὰ ἐξεγερθῇ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ κεφαλαίου· ἐδῶ ἄνευ ἀνάγκης σηκώνονται δύο ἢ τρεῖς καὶ ἐγείρουν ὅλους τοὺς ἄλλους ἕνα πρῶτ' καὶ νὰ ἡ ἀπεργία ἐτοίμη... "Ὅχι· ἀγκαλιὰ, δὲν εἶνε ἐτοίμη, χρειάζεται καὶ μία προσκύνησις ἐν σώματι μέχρι τοῦ ἀγίου καὶ θαυματουργοῦ λειψάνου τοῦ μεγαλομάρτυρος προστάτου τῶν συντεχνιῶν κ. Ἄριστ. Οικονόμου· χρειάζεται ἕνας λόγος μικρὸς· μία σύνταξις καταστατικῆς μία ἄλλη προσκύνησις μέχρι τοῦ γραφείου τῶν Νέων ἢ Ἰδεῶν, αἴτινες εἶνε αἱ παραμάναι καὶ αἱ ἀνάδοχοι ἔλων τῶν παλαθῶν ἰδεῶν, δημομοσφύσεις εἰς τὴν ἐφημερίδα ἐνὸς ψηφίσματος μὲ τὰ δνόματα... ἄ, χωρὶς δνόματα ὄχι, μὲ τὰ δνόματα τοῦ προέδρου, τῶν ἀντιπροέδρων, τῶν γραμματέων κλπ. καὶ τότε ἡ ἀπεργία εἶνε συμπεπληρωμένη.

Κύριοι ὑποδηματοποιοί, τί θέλετε; αὔξησιν ἡμερομισθίου; σὰς ἐδόθη· θέλετε νὰ σὰς αὔξηθῃ ὁ μισθὸς καὶ πάλιν κατόπιν τοῦ νέου νομισματικῆς συστήματος; καὶ τοῦτο γίνεται· τί ἄλλο θέλετε; θέλετε νὰ μὴ βάζετε τακούνια εἰς τὰ ὑποδήματα; Καὶ αὐτὸ σὰς χορηγεῖται, ἀφοῦ τόσο καὶ τόσο χωρόμεθα χάρις εἰς τὴν πρόνοιαν τῶν ἀρμοδίων εἰς τὴν λάσπην μέχρι τοῦ γόνατος· θέλετε νὰ μᾶς χαρίζετε κάλους; καὶ αὐτὸ σὰς τὸ παραδεχόμεθα, ἀφοῦ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μᾶς χαρίζει φέρονς πολὺ ὀδυνηροτέρους· μήπως θέλετε νὰ ἔχωμεν ἕνα ποδῶρι μόνον; διὰ νὰ κατασκευάζετε ἕνα μόνον ὑπόδημα δι' ἕκαστον, διότι δύο εἶνε πολλά; Κάμετέ μας ὄλους χῆνας καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχετε.

Ἄλλὰ, τί σὰς ἐρωτῶμεν; μήπως εἰξεύρετε καὶ οἱ σὲς τί ζητεῖτε. Ζητεῖτε νὰ κάμετε ἀπεργίαν τόσο μόνον. Κάμετέ την. Πλὴν ἂς ἔχη τοῦλάχιστον σκοπὸν πρακτικὸν ἢ ἀπεργία σας αἱ αἰτήσεις σας ὄλαι ἐπληρώθησαν, ὥστε μὴ σιεφθῆτε πλέον διὰ σὰς, ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ· ζητήσατε νὰ μεταδληθῇ τὸ πολίτευμα, νὰ ἀναθεωρηθῇ τὸ σύνταγμα, νὰ μεταδληθῇ τὸ σύστημα τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπίας, ψηφίσατε νὰ καταργηθῶσι τὰ τσαρούχια, διὰ νὰ λείψουν εἰς τὸ μέλλον καὶ τὰ πετσώματα· ζητήσατε νὰ καταργηθῇ τὸ ἐμδάλωμα τόσο εἰς τὰ ὑποδήματα, ὅσον καὶ εἰς τὸν προῦπολογισμὸν τοῦ Κράτους, καὶ τόσα ἄλλα ὠφέλιμα πράγματα διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος. Καὶ σὰς ὑποσχόμεθα ὅτι αἱ αἰτήσεις σας πᾶσαι θὰ γείνουν ἀποδεκταί. Ἡ βᾶσις τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος εἶσθε οἱ, ἀπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου κλητῆρος, ὄλαι στηρίζονται ἐπάνω εἰς δύο τακούνια, ἅτινα κατασκευάζετε οἱ σὲς. Καὶ ἔχετε καὶ τρόπον νὰ μᾶς ἐξαναγκάσετε. Κάμετέ μας ὄλων στενὰ τὰ ὑποδήματα καὶ ἀμέσως θὰ μᾶς δεσμεύσητε τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ ἔπειτα βάλετε μᾶς τοὺς ὄρους σας διὰ νὰ ὑποκύψωμεν ἐκόντες ἄκοντες εἰς αὐτούς.

Ἐφημερίς τις ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τῆς κηδεῖας ρώσσοῦ ναύτου ἐν Πειραιεῖ, ἐκτραγωγεῖ τὴν κακὴν μοῖραν τῶν ἡμετέρων στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν ὡς δῆθεν κηδευομένων ἀφανῶς! Ἡμεῖς ἐφρονοῦμεν τὸ ἐναντίον. Ἐπιστεῖομεν δηλαδὴ ὅτι δὲν ὑπάρχει τόπος ἔπου ὡς παρ' ἡμῖν νὰ παρίσταται πᾶς συνεχῶς εἰς κηδεῖας ἐπιδεικτικὰς, ὡσεὶ ἐπρόκειτο ἐκίστατε περὶ σωτήριον τῆς Πατρίδος. Ὅπως ὀρθῶς ποιούσα ἡ κυβέρνησις κατήργησε πρὸ ἔτων τὴν γελσιογράφην τῶν πολιτικῶν καὶ διὰ μουσικῆς κηδεῖων, οὕτω καλῶς θὰ ἔπραττεν ἐὰν περιώριζε τὰς εἰς τοὺς στρατιωτικὸς βαθμοὺς καὶ τὸ παράσημον ἀποδοδομένας τιμὰς εἰς τὸ καλούμενον τιμητικὸν ἀποσπασμα (piqueur d' honneur), ἄνευ μουσικῆς, τυμπάνων καὶ σαλπίγγων, ὅπως γίνεται ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἄλλαχοῦ.